

Øjeblikket. Finansministeren ved, at om 3 Maaneder, naar vi naa Juli, forfalder der Veksler til et Beløb af 70 Mill. Kr. Nu kunde jeg have Lyst til at spørge Finansministeren, om han har tænkt paa at skaffe Udveje om disse 3 Maaneder, om han ved, hvor han skal gaa hen for at klare denne uhyre Vekselgæld, som den danske Stat har paadraget sig. Det vilde være ret naturligt, at vi, inden vi lade Finansloven forlade os, fik en Redegørelse for, hvorledes Finansministeren har tænkt sig at bringe vort Land ud af det Afhængighedsforhold, hvori vi staa til Udlandet. Det er sørgeligt, at vor Statsgæld til Udlandet, de 70 Mill. Kr., er af en saadan Art, at det altsammen forfalder om 3 Maaneder. Jeg tænker, at den højtærede Finansminister i Øjeblikket hverken ved ud eller ind, hvor han skal skaffe disse Penge fra, men lad os haabe, at det til den Tid maa lykkes ham at finde Udvej til enten at faa Vekslerne fornyede eller faa dem indfrie og i det hele faa os bragt ud af det Afhængighedsforhold, vi ere komne i.

Jeg vil ogsaa rette et Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident. Det er endnu i frisk Minde, hvorledes Regeringspartiets Førere forud for Valget i Maj Maaned 1910 rundt omkring i Danmark forsikrede Vælgerne, at der var ingen Fare for nye Skatter. Finansministeren sagde den Gang: Det er Fantasteri, den Tale om nye Skatter. Vor højtærede Formand stod et andet Sted i Landet og sagde: Det er kun en Bøhmand den Tale om nye Skatter. Om det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) skrev Regeringsbladet, at han med overlegen Dygtighed havde bevist overfor Roskilde Vælgere, at der var ingen Fare for nye Skatter. Og hvad disse store Førere saaledes sagde, gentog alle de mindre, og det gentog hele Regeringspressen fra den ene Ende af Landet til den anden. Man gjorde Vælgerne trygge og sagde: Stem I bare paa os, saa faa I ingen nye Skatter! Men det viste sig, at denne Tale var fuldstændig forkert. Her er to Muligheder, man kan tænke sig. Den ene er, at disse Mænd, som jeg her har nævnt, have talt i god Tro, at de have talt ud af deres Hjerters Enfoldighed, at de ikke have vidst bedre, end at saadan var det, skønt underligt er det, da to af diase Mænd havde været Finansministre og havde haft Lejlighed til at se Statens Finanstillstand paa nærmere Hold end nogen anden, og da der lige var udløbet et Finansaar, som havde vist et Underskud paa 51 Mill. Kr., den Gang de fremsatte disse

Paastande, og vi stod i et Finansaar, som vilde give et Underskud paa mindst 30 Mill. Kr. Men alligevel kan det jo tænkes, at de have talt ud af deres Hjerters Enfoldighed, at de ikke have vidst bedre, at det var deres ærlige Overbevisning, de fremsatte overfor Vælgerne. Man kan og saa tænke sig noget andet. Man kunde ogsaa tænke sig, at det var Beregning, endog snu Beregning. Hvilket af disse to Tilfælde det nu har været, skal jeg ikke udtale mig om, det vil jeg overlade til enhver at bedømme. Men det har altsaa vist sig, at det, man sagde forud for Valget 1910, har været fuldstændig urigtigt. Det har vist sig, at godtroende Vælgere have ladet sig føre bag Lyset, at de have stemt under falske Forudsætninger. Derfor vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Konseilspræsident, om han ikke finder, det vilde være rigtigt, at man, da Vælgerne i saa vigtige Spørgsmaal som Skattespørgsmaalene have stemt under falske Forudsætninger, givne af selve Regeringen og dens Mænd, inden man skred til Vedtagelsen af det Myr af Skattelove, som nu skal væltes ud over den danske Befolkning, opløste Rigsdagen og gav Vælgerne Lejlighed til paa ny at udtale sig. Nu vilde det nemlig ikke kunne nytte, at de Herrer kom med deres enfoldige Forsikringer. Nu tale jo Kendsgerningerne; nu, da Skattelovforslagene ere væltede ud i en saa frodig Mangfoldighed, som Tilfældet er, ere Vælgerne oplyste, nu kunne de se, hvad det er for en Politik, man har ført. Og da den højtærede Konseilspræsident holder saa meget af her i Tinget at staa og tale om, at han vil handle loyalt, finder jeg, det vilde være en loyal Handling, om han opløste Rigsdagen og lod Vælgerne dømme om de Ting, som ligge for, inden den endelige Vedtagelse af Skattelovforslagene.

Til Slut skal jeg blot sige et Par Ord om den Stilling, Socialdemokraterne ville indtage ved Afstemningen over Finanslovsforslaget. Socialdemokratiet har aldrig, saa længe det har haft Sæde i Rigsdagen, stemt for nogen Finanslov. Vi ville heller ikke gøre det nu. Vi anse det for at være en skammelig, slet og daarlig Finanslov, som nu skal vedtages. Vi mene, det er skammeligt at bortødsle mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af Landets Penge til Militærvæsenet. Vi kunne derfor ikke være med til at stemme for et saadant Finanslovsforslag. Paa den anden Side indeholder det naturligvis mange gode, nyttige Ting, og Ting, som vi have virket for, Ting, som Socialdemokra-